

POSTANOWIENIE

Dnia 11 września 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch

w sprawie **E. J.**

na posiedzeniu bez udziału stron

w Izbie Karnej

w dniu 11 września 2025 r.,

po rozpoznaniu zażalenia skazanego

na zarządzenie zastępcy przewodniczącego wydziału Sądu Okręgowego w Opolu
z dnia 3 lipca 2025 r., sygn. VII WKK 11/25, o odmowie przyjęcia kasacji

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił:

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Strzelcach Opolskich postanowieniem z dnia 13 marca 2025 r., sygn. II K 29/24, na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego wobec skazanego E. J. . Na skutek zażaleń wniesionych przez skazanego i jego obrońcę, sąd odwoławczy postanowieniem z dnia 5 czerwca 2025 r., sygn. VII Kz 64/25, zaskarżone postanowienie utrzymał w mocy.

Od powyższego postanowienia kasację wniósł skazany E. J.

Zarządzeniem z dnia 3 lipca 2025 r., sygn. VII WKK 11/25, zastępca przewodniczącego VIII Wydziału Karnego-Odwoławczego Sądu Okręgowego w

Opolu odmówił przyjęcia kasacji wniesionej przez skazanego E. J. jako niedopuszczalnej z mocy ustawy. W zarządzeniu tym stwierdzono, że postanowienie o umorzeniu postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego nie mieści się w katalogu rozstrzygnięć podlegających zaskarżeniu kasacją przez stronę.

Zażalenie na powyższe zarządzenie wniósł skazany wskazując, iż nie zgadza się z decyzjami sądów o braku możliwości wydania wyroku łącznego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie skazanego jest niezasadne.

Podstawą wydania zaskarżonego zarządzenia był przepis art. 519 k.p.k., który określa katalog orzeczeń podlegających kasacyjnemu zaskarżeniu. W jego świetle bezsporne pozostaje, że nie od wszystkich prawomocnych orzeczeń przysługuje nadzwyczajny środek zaskarżenia. Wedle powyższego unormowania do katalogu orzeczeń podlegających zaskarżeniu kasacją przez strony postępowania zalicza się prawomocne wyroki sądu odwoławczego kończące postępowanie, a nadto – w drodze wyjątku – jedną kategorię prawomocnych postanowień sądu odwoławczego – tych utrzymujących w mocy postanowienie o umorzeniu postępowania i zastosowaniu środka zabezpieczającego określonego w art. 93a k.k. Jest to katalog zamknięty. Dodać można, że ustawodawca w kolejnych przepisach Rozdziału 55 k.p.k. wręcz go jeszcze bardziej ogranicza (*vide* art. 523 § 2 i 3 k.p.k.). Kasacja jest dodatkowym, pozainstancyjnym środkiem zaskarżenia i jako taki z natury rzeczy nie może dotyczyć wszystkich spraw i kategorii orzeczeń.

W świetle powyższego oczywiste jest, że postanowienie o umorzeniu postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego nie należy do przedmiotowego, limitowanego, katalogu. W konsekwencji kasacja od niego nie przysługuje. Powyższe niewątpliwie obligowało do wydania zaskarżonego zarządzenia o odmowie przyjęcia niedopuszczalnego przez ustawę środka zaskarżenia.

Zaprezentowane w zażaleniu wywody nie mogły zakwestionować dokonanej w zaskarżonym zarządzeniu prawidłowej oceny dopuszczalności kasacji. Fakt niezadowolenia skazanego ze sposobu prawomocnego zakończenia postępowania o wydanie wyroku łącznego poprzez wydanie orzeczenia umarzającego owo postępowanie i przytaczanie na tym tle okoliczności faktycznych zaistniałych w sprawie pozostaje w tej kwestii irrelewantne, gdyż wykracza poza materię obecnego postępowania odwoławczego, nie mając związku z analizowaną kwestią formalną – oceną dopuszczalności wywiedzenia kasacji.

Tym samym nie sposób przyjąć, że zaskarżone rozstrzygnięcie było wadliwe, co nakazuje utrzymanie zaskarżonego zarządzenia w mocy.

[J.J.]

[a.ł.]